

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ' ראוסברג(עציר)

1

לפני:

כב' השופט אברהם טל, סג"נ – אב"ד

כב' השופט ד"ר אחיקם סטולר

כב' השופטת רות לורד

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קונסטנטין ראוסברג

הנאשם

2

3

4

5

6

גזר דין

7

8

9 1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית, בעבירה של

10 הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ובעבירה

11 של ניסיון להריגה לפי סעיף 298 + 25 לחוק.

12

13 על פי העובדות בהן הודה הנאשם: היה הנאשם נשוי כ- 7.5 שנים לבת זוגו

14 (להלן: "נסטיה").

15 בספטמבר 2008, הודיעה נסטיה לנאשם על רצונה להיפרד ממנו. הנאשם סירב

16 להשלים עם רצונה זה, ניסה לשכנעה שלא תעזוב אותו, סיפר לה שהוא חולה

17 סרטן ועומד למות ואיים בהתאבדות במספר הזדמנויות שונות. כחודש וחצי

18 עובר לארוע נושא כתב האישום, התגוררו בני הזוג בנפרד כשנסטיה התגוררה

19 בדירה בפתח תקוה (להלן: "הדירה").

20 בתקופה הרלבנטית, היתה נסטיה בקשרי חברות קרובים עם אנדריי מטוסוב

21 ז"ל ואשתו אנה (להלן: בהתאמה - "המנוח" ו-"אנה").

22 בתקופה הרלבנטית, החזיק הנאשם ברישיון אקדח חצי אוטומטי (להלן:

23 "האקדח") מתוקף תפקידו כמאבטח בחברת שמירה.

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

1
2 ביום 1/12/08 הגיע הנאשם לדירה וניסה במשך שעות לשכנע את נסטיה שלא
3 תעזוב אותו. משנסטיה סירבה לכך, הכניס הנאשם את האקדח לפיו ואיים
4 בהתאבדות. נסטיה מנעה זאת ממנו וכשביקשה להתקשר למשטרה, שבר
5 הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד שלה ומנע ממנה להתקרב לחלונות כדי
6 להזעיק עזרה. הנאשם איים עליה ואמר שאם תדווח על המקרה למשטרה
7 יהרוג אותה ואת החבר שלה.
8 בהמשך היום, התקשר הנאשם לנסטיה וביקש להגיע לדירה כדי לקחת חפצים
9 השייכים לו. נסטיה סיפרה על כך למנוח ולאנה והם הציעו להתלוות אליה כדי
10 שהנאשם לא יפגע בה. ואכן, בשעה 23:00 המתינה נסטיה לנאשם בדירה יחד
11 עם המנוח ואנה.
12 הנאשם הגיע לדירה כשהוא נושא על גופו את האקדח, וביקש מנסטיה
13 להישאר בדירתה בלילה ולשוחח עימה. נסטיה סירבה לכך, ואמרה לו כי אין
14 עוד על מה לדבר וביקשה שיצא מהדירה. בהמשך, הנאשם שב וביקש מנסטיה
15 להשאר בדירה לשוחח עימה, אך היא ביקשה ממנו שיעזוב את המקום.
16 משסרב הנאשם לעזוב את הדירה, אמרה לו נסטיה שהיא תלך לישון אצל
17 המנוח ואנה.
18 בשעה 23:38, כשעמדו נסטיה, המנוח ואנה לצאת מהדירה, אמר הנאשם שאם
19 הם יצאו מהדירה הוא יהרוג את כולם. השלושה החלו לצאת מהדירה, ומייד
20 לאחר שיצאו מהדירה נעמד הנאשם במרכז הסלון, במרחק כ- 3.5 מטר מול
21 דלת הדירה, אחז את האקדח בשתי ידיו, ירה לעברם בין 6 ל- 7 כדורים כש- 6
22 מהם חדרו את הדלת בעת שנסגרה.
23 שניים מבין הכדורים שירה הנאשם פגעו בבית החזה העליון של המנוח וגרמו
24 למותו במקום. נסטיה נפגעה מהירי בבית החזה ונזקקה לטיפול רפואי. בסמוך
25 לאחר מכן ניסה הנאשם להתאבד, כיוון את האקדח מתחת לסנטרו וירה
26 בעצמו. כתוצאה מהירי, נפגע הנאשם בחלל הפה, בלסת, באף ובפניו. הוא
27 אושפז בבית החולים, נותח ומצבו השתפר מאוד.

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

- 1
- 2 הודאת הנאשם נעשתה במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים בסיומו של
- 3 הליך גישור בפני כב' השופט כספי, סג"נ, שהתקיים לאחר שמיעת הראיות
- 4 כולן. כתב האישום המקורי תוקן על ידי המרת עבירות הרצח וניסיון לרצח
- 5 בעבירות הריגה וניסיון להריגה. יצויין, כי מלכתחילה לא כפר הנאשם בירי
- 6 ובתוצאותיו, והמחלוקת היתה רק בשאלת הכוונה.
- 7 במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי המאשימה תעתור לגזור על הנאשם עונש
- 8 מאסר בפועל לתקופה של 27 שנים ומאסר על תנאי ואילו ההגנה תעתור לגזור
- 9 על הנאשם עונש כראות עיניה.
- 10
- 11 לצורך מתן גזה"ד הוגש לנו תצהיר נפגע עבירה (ע/1), ששלחה אלמנת המנוח,
- 12 אנה, ממקום מגוריה במוסקבה ואליו יש להוסיף גם את עדותה בפנינו.
- 13 מדברי אלמנת המנוח עולה כי כשהמנוח והיא היו בשנות ה-20 לחייהם הם
- 14 ביקשו להקים בישראל בית ומשפחה. בתחילה עלה המנוח ארצה והחל לבנות
- 15 את חייו, בהמשך היא הגיעה בעקבותיו ובעקבות אהבתה לישראל. היא תיארה
- 16 את אהבתם כאהבת רומיאו ויוליה, כשהיו מלאי תקוות וחלומות, שנגדעו על
- 17 ידי מעשי הנאשם. המנוח היה אדם חיובי ביותר, חבר קרוב לנסטיה, וכששמע
- 18 על התנהגותו של הנאשם יום לפני הארוע הבין כי הנאשם מסכן את נסטיה,
- 19 התנדב להחלץ לעזרתה והשניים הגיעו לביתה ביום הארוע כדי להגן עליה מפני
- 20 הנאשם. אנה, שחשה כי איבדה את דרכה בעולם, עזבה את ישראל וחזרה
- 21 למוסקבה. היא סובלת מסיוטי לילה, אינה מסוגלת לעבוד ולישון ונעדרת
- 22 מוטיבציה לחיות. אמו של המנוח, שהוא בנה היחיד, לא חיה אלא היא בגדר
- 23 מתה מהלכת, כשלא ניתן כלל לנחם אותה על אובדן בנה היחיד. בסוף דבריה
- 24 מבקשת אנה להטיל על הנאשם עונש הוגן וראוי שיבודד אותו מן החברה
- 25 מאחר ואנשים כמותו מסוכנים לציבור, ולמנוע בכך התנהגות ילדותית
- 26 ואגואיסטית נוספת מצדו.
- 27

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

- 1 גם אשת הנאשם, נסטיה, שלחה תצהיר נפגע עבירה בו היא תיארה את קשייה
2 להתמודד עם זיכרונות מהאירוע, את האובדן הטרגי של אנדריי ופחד מפני
3 היום בו ייצא הנאשם לחופשי.
4
- 5 ב"כ המאשימה, עו"ד איילה אורן, עותרת לגזור על הנאשם מאסר בפועל של
6 27 שנים תוך שהיא מציינת כי נסיבות ביצוע המעשים, ממקמות אותם ברף
7 העליון של עבירת ההריגה וניסיון ההריגה, ונושקות לעבירת הרצח. היא מפנה
8 לנסיבות שקדמו לארוע; ליחס האובססיבי של הנאשם לנסטיה; להלך נפשו
9 של הנאשם, המלמד על רף גבוה של מודעותו למעשים ולתוצאותיו
10 ולתוצאותיהם הקשות.
11
- 12 ב"כ הנאשם, עו"ד פרידלנד, עותרת שלא למצות עם הנאשם את הדין, ולקבוע
13 שכל עונש שיוטל על הנאשם בגין עבירת ניסיון ההריגה יהיה חופף לעונש
14 שיוטל עליו בגין עבירת ההריגה, תוך שהיא מציינת כי הנאשם כבן 27, נעדר כל
15 עבר פלילי, והוגדר כבר מקטנות כתלמיד מצטיין. הוא הכיר את נסטיה
16 באוניברסיטה בבריה"מ, אך משפחתו, שהתנגדה לקשר עמו, החליטה לשלוח
17 אותו לישראל בגפו. הנאשם לא יכול היה לשאת את הבדידות והגעגועים, חזר
18 לארץ הולדתו ושם נישא לנסטיה בהיותו כבן 18 חרף התנגדות הוריו. לאחר
19 כחצי שנה עלו בני הזוג לישראל, הנאשם הפסיק את לימודיו ונאלץ להתמקד
20 בעבודה ובפרנסה, כשנסטיה שילבה גם לימודים. במערכת היחסים בין בני
21 הזוג התגלעו בקיעים לאור הניתוק מהמשפחה והפערים בהשקפת העולם.
22 הנאשם היה חלש יותר, חרד מפני הפסקת הקשר עם נסטיה וקיווה כל העת
23 להציל את חיי הנישואים, כשהיא אהבתו הראשונה והגדולה והיתה כל עולמו.
24 על כן הוא היה מוכן לקבל את בגידתה בו עם גברים אחרים, וביצע ניסיונות
25 אובדניים למניעת הפרידה; כאשר נסגרה הדלת, ביום הארוע, מאחורי נסטיה,
26 חש הנאשם כאילו נסגרה בפניו דלת התקוות, כפי שחש כשהיה ילד. הנאשם
27 הסביר כי אם היתה ברשותו באותה עת כוס ולא אקדח, היה זורק את הכוס

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

- 1 לעבר הדלת. הוא הרגיש כי מבחינתו נגמר עולמו ומייד לאחר הירי ירה גם
2 בעצמו; הטרגדיה גרמה לפגיעה קשה במספר משפחות, גם במשפחת הנאשם
3 עצמו, והדבר גורם לו ליסורים קשים. במהלך המעצר, הנאשם התמסר לטיפול
4 בחולים קשים המאושפזים במר"ש והוא זוכה להערכה רבה על כך.
5
6. אמו של הנאשם, הביעה במכתבה (ענ/1), צער ותנחומים למשפחת המנוח,
7 שהיה קורבן לנסיבות הטרגיות של הנאשם. היא תיארה את הצער שהביע
8 בפניה בנה על מותו של המנוח, לאחר שהפנים את מעשיו, ואמרה כי האירוע
9 הכניס את המשפחה להלם ומשבר קשה. היא מבקשת רחמים בפסיקת עונש
10 מידתי על מנת שהנאשם יוכל לשקם את חייו ולהקים משפחה וכן להמליץ על
11 ריצוי המאסר במר"ש, שם עוזר הנאשם בטיפול בחולים.
12
13. חברו של הנאשם, מר סלבה, תיאר את אופיו הטוב של הנאשם כמי שתמיד
14 נרתם לעזור לו ולהרגיעו כשהיה נסער. הוא ציין כי הוא מתקשה להאמין
15 שהנאשם נהג באופן המיוחס לו.
16
17. הנאשם הביע צער על מעשיו ותוצאותיהם ואמר שהוא מבין שכל מילה שיאמר
18 לא תוכל להחזיר את המנוח לחיים. הוא ציין כי הגיע לחוסר אונים, עשה את
19 שעשה ללא כוונה להמית, ורק את עצמו ביקש להרוג.
20
21. רף הענישה: ב"כ הנאשם טענה כי רמת הענישה בפסיקה אינה מגיעה לקירבת
22 עונש המקסימום הקבוע לעבירת ההריגה, ובוודאי שלא לעונש לו עותרת
23 המאשימה להטיל על הנאשם, והיפנתה לפסיקה בה הוטלו עונשי מאסר בפועל
24 הנעים בין 5 שנים ל-17 שנים.
25 בפסיקה נקבע כי כשמדובר בעבירה של הריגה, קשה לקבוע "מידה עונשית
26 ראויה" והעונש נגזר לפי שיקולים מקובלים של נסיבות המקרה ונסיבותיו
27 האישיות של העבריין שאותם משקלל ביהמ"ש בכל מקרה ומקרה, שכן היסוד

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

- 1 העובדתי של עבירת ההריגה משותף למגוון גדול של מעשים הגורמים למותו
2 של אדם ומידת חומרתו של כל מעשה שונה ממשנהו.
3
- 4 כן נפסק כי נוכח ריבוי העבריינים והתפשטות האלימות יש לנקוט את הגישה
5 המחמירה הרואה בעונש המרבי את נקודת המוצא שממנו מפחיתים לפי
6 נסיבות המקרה, נסיבותיו של העבריין, תדירותה או נדירותה של העבירה,
7 הרתעת עבריינים בכח ושאת הנפש של החברה מביצועה (ראה ע"פ 14516/01
8 חדד נ' מדינת ישראל פד"י נו(1) 609).
- 9
- 10 בענייננו הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו תעתור המאשימה לגזור על הנאשם
11 27 שנות מאסר בפועל. יש בהסכמת ההגנה להסדר משום אישור לכך שהעונש,
12 אף ברף הגבוה לו עותרת המאשימה, מצוי במתחם הסבירות (ע"פ 4277/09
13 מוהנד אעביד נ' מ"י, לא פורסם, ניתן 27/10/09).
- 14
- 15 דיון והכרעה .10
- 16 לאחר שמיעת הראיות כולן, טיעוני ב"כ הצדדים, דברי הנאשם והעדים לענין
17 העונש, שוכנענו כי במדרג המעשים הגורמים למותו של אדם, עומדים מעשי
18 הנאשם ברף גבוה וחמור של עבירת ההריגה וניסיון ההריגה, כשפסע מפריד בין
19 עבירות אלה לעבירות הרצח וניסיון הרצח. מעשיו של הנאשם מתאימים
20 להגדרת עבירת "הרצח מדרגה שניה" (ר' דברי כב' השופט מ' חשין בע"פ 70/04
21 איגור פוריאדין נ' מ"י תק-על 2006(1), 717, בעמ' 719 וכן ה"ח (תיקון-רצח)
22 תשס"ז, 2007, ס"ח התשל"ז עמ' 226). לפיכך שוכנענו כי יש לגזור על הנאשם
23 עונש מאסר בפועל משמעותי המשקף את חומרת מעשיו ותוצאותיהם.
24 יחד עם זאת, לאור השיקולים לקולא ורמת הענישה המקובלת בעבירות בהן
25 הורשע הנאשם, לא מצאנו לנכון לאמץ את עתירת ב"כ המאשימה לעונש
26 במסגרת הסדר הטיעון.

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

- 1
- 2 11. לחומרא שקלנו את הגורמים כדלקמן:
- 3 א. הנסיבות שקדמו להמתת המנוח ופציעתה של נסטיה: כפי שעולה
- 4 מהראיות, הנאשם היה אובססיבי כלפי נסטיה במשך תקופה ממושכת
- 5 והדבר בא לידי ביטוי בהתנהגויות קיצוניות. הנאשם לא יכול היה
- 6 להשלים עם רצונה של נסטיה להיפרד ממנו, הוא שלח לה מכתבים
- 7 רבים, כתב לה שירים, עקב אחריה בתוכנות מעקב במחשב, שוחח עם
- 8 מאהבה וניסה להתאבד מספר פעמים. גם לאחר שנסטיה עברה
- 9 להתגורר בנפרד מהנאשם, הוא לא הפסיק להפציר בה לחזור אליו.
- 10 משנסטיה עמדה על רצונה להיפרד ממנו, ואף ביטאה זאת בכתב
- 11 בדוא"ל (ת/41), הנאשם סיפר לה בכזב ובמניפולטיביות כי הוא חולה
- 12 בסרטן ועומד למות.
- 13 הנאשם הגיע יום לפני האירוע לדירתה של נסטיה באמתלה שהוא רוצה
- 14 לקחת מסמכים שלו. גם הפעם הוא ניסה לשכנעה לחזור אליו, ומשהיא
- 15 היתה נחרצת בסירובה, הוא הכניס את האקדח לפיו ואיים בהתאבדות.
- 16
- 17 נסטיה ניסתה להתקשר למשטרה, נוכח האיום והפחד הממשיים, אך
- 18 הנאשם שבר את מכשיר הטלפון, מנע ממנה פיסית להזעיק עזרה
- 19 מהחלון, ואיים להתאבד או להרוג אותה אם תדווח על המקרה.
- 20 הנאשם לא הסתפק בכך, ולמחרת ביקש להגיע לדירתה באמתלה שהוא
- 21 רוצה לקחת את חפציו. נסטיה, שחששה מפניו, סיפרה זאת לחבריה,
- 22 המנוח ואנה, שהגיעו לדירה על מנת להגן עליה.
- 23 הנאשם הגיע לדירתה כשהוא חמוש באקדחו. גם הפעם, הנאשם לא
- 24 הרפה מנסטיה וביקש ממנה לחזור אליו. היא עמדה על סירובה,
- 25 ביקשה ממנו שיעזוב את דירתה ומשסירב הודיעה נסטיה כי היא תעזוב
- 26 את הדירה עם חבריה. בתגובה, איים הנאשם כי אם הם ייצאו הוא

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

1 יהרוג אותם, ומשהחלו לצאת, נעמד הנאשם מול הדלת, כשהוא אווז
2 בשתי ידיו באקדח, וירה לעברם בין 6 ל-7 כדורים.

3

4 ב. הלך הנפש של הנאשם: מהראיות והאירועים שצוינו לעיל, עולה כי בעת
5 שהנאשם נעמד מול הדלת וירה מספר לא מבוטל של כדורים לעבר
6 הדלת, ממנה יצאו באותה עת השלושה, הוא היה אדיש לחלוטין
7 לתוצאות שעלולות להיגרם ממעשיו, כשלא איכפת היה לו לאבד את
8 חייו בגלל אובדן אהבתו.

9 הנאשם הגיע ביום האירוע לדירתה של נסטיה כשהוא חמוש באקדח,
10 כשהוא יודע כי היא נחושה להיפרד ממנו וכשברקע האירוע שהתרחש
11 יום קודם לכן בדירתה של נסטיה. כל אלה מעידים על מודעות הנאשם
12 למעשיו ולאפשרות שיעשה שימוש באקדח.

13 כמות הכדורים, המקבץ שלהם ומיקומם בפלג הגוף העליון - מעידים
14 על הרף הגבוה של מודעות הנאשם למעשיו ולתוצאות הטבעיות שלהם.
15 גם התנהגות הנאשם מיד לאחר הירי, תומכת ברמת מודעותו שכן
16 למרות צעקות שנשמעו מעבר לדלת, הוא לא נזעק להגיש עזרה, לא
17 התעניין בתוצאות מעשיו, אלא היה מרוכז בעצמו וירה בעצמו.

18

19 ג. תוצאות הירי: הנאשם גרם במעשיו למספר נפגעים וקורבנות. הנאשם
20 גרם למותו של המנוח, בנה היחיד של אמו, ובעלה האהוב של אנה. זאת
21 ללא כל קינטור או התגרות מצד המנוח, שכל רצונו היה להיות נוכח
22 בדירה ולהגן על נסטיה מפני הנאשם. חיי אדם הם ערך מקודש
23 בחברתנו כשהתנהגות הנאשם מבטאת זלזול קיצוני בערך זה.

24 אף נסטיה נפגעה פיסית במהלך האירוע, כשקליע פגע בחזה ומזלה שפר
25 עליה כשלא נחבלה באופן קשה יותר מאחר והקליע עבר דרך גורם
26 מתווד.

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

1 הן נסטיה והן אנה חוו חוויה קשה כאשר אנה, שאיבדה את בעלה
2 האהוב, היתה עדה לאופן הקשה שבו מת והתבוסס בדמו, ונסטיה
3 נושאת בתחושת אשמה על כך שהמנוח אשר הגן עליה בגופו שילם על
4 כך בחייו.

5
6 ד. בתי המשפט, לערכאותיהם השונות, עמדו על הערך העליון של קדושת
7 החיים, שההגנה עליו מחייבת הטלת ענישה מחמירה, במסגרת התקרה
8 העונשית שקבועה בצד כל עבירה, על מי שנוטל חיי אדם.

9

10 **"קדושת החיים, היא שהניעה את המחוקק לקבוע**
11 **עונש מאסר-עולם-לצידה של עבירה הרצח; והיא**
12 **העומדת בבסיס קביעת עונש של עשרים שנים מאסר**
13 **– שהיא התקופה הקצובה בחוק למאסר עולם שאינו**
14 **עונש חובה – לצידה של עבירת ההריגה (ע"פ 4419/95**
15 **שחר חדד נ. מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 752 דברי כב'**
16 **השופט קדמי)".**

17 השמירה על קדושת החיים – לרבות קביעתה של קדושה זו בהכרת הכל
18 – היא העומדת בראש תכליות הענישה, במקום שמדובר בנטילת חיי
19 אדם, ועל בית המשפט לשוות זאת לנגד עיניו בגוזרו את הדין בעבירות
20 רצח והריגה (ר' תפ"ח (ת"א) 1164/05 מדינת ישראל נגד פרינאין ואח',
21 ניתן ביום 8.3.07, פורסם באתרים משפטיים).

22 לא בכדי, הוצג הדיבר "לא תרצח" בראש הדיברות המבטאים את
23 הכללים הבסיסיים של חיים בחברה מתוקנת, שאין לך מעשה
24 נורא הימנו.

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

1 בסיפא פסק דינו בע"פ 1456/01 חליל חדד נ. מדינת ישראל, פד"י נו(1)
2 609, אמר כב' השופט טירקל:

3 "חיי אדם הם ערך מקודש בחברתנו. המעשה שעשה
4 המערער הוא ביטוי קיצוני של זלזול בערך זה. עליו,
5 ועל עוברי עבירה כמותו, לשאת בעונש המרבי הקבוע
6 בחוק; אלא אם כן נמצא צד זכות המצדיק הקלה
7 בעונש. כזה לא נמצא למערער.

8 חז"ל פרשו את דברי זקני העיר "כפר לעמך ישראל
9 אשר פדית ה'", כאשר נמצא חלל שלא נודע מי הכהו
10 (עניין עגלה ערופה, דברים כא, א-ט), כך: "על מנת כן
11 פדיתנו שלא יהיו בינינו שופכי דמים..." (ספרי,
12 דברים פסיקא ר' ד"ה(ח) הכהנים). כביכול, אין אנו
13 ראויים להתקיים כמדינה וכחברה אם יש בקרבנו
14 שופכי דמים. אם חפצים אנו לבער את הרע הזה
15 מקרבנו, אם חפצי חיים אנו, נמצה את הדין".

16
17 ה. נגע האלימות בכלל, ובמשפחה בפרט, פשה בחברתנו. בעניינינו, הרקע
18 לביצוע העבירות היה אי השלמתו של הנאשם עם רצונה של אשתו
19 להיפרד ממנו, כאשר הירי היה מכוון כלפיה וכלפי חברה שנזעקו
20 להגנתה מפניו.

21
22 בענין זה נקבע כי

23
24 "כיום, כאשר האלימות במשפחה פשתה במקומותינו
25 באופן המעורר חלחלה ונשים מותקפות עד כדי קיפוח
26 חייהן, בנופלן קורבן לקנאת בעליהן, לנקמנותם, או

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

1 לגחמותיהם אין מקום למסר סלחני כלפי המערער
2 כפי זה הניצב בפנינו, ושכמותו... יש למצות את הדין
3 עם הנאשם באופן שיבטא את הערכת החברה לחיי
4 אדם כערך עליון, את סלידתה ושאת נפשה ממעשיו
5 ואת חוסר נכונותה להתייחס בסלחנות כלפי מי שנתן
6 דרור לעצמו "לחסל את חשבונותיו" עם בת זוגו, שלא
7 רצתה בו עוד ועם ידידה, על ידי קיפוח חייהם" (ע"פ
8 7147/96 אזואלוס נ' מ"י פ"ד נב(2), 412, עמ' 414-
9 .(415)

10
11 ו. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות שונות, כשלכל אחד
12 מהנפגעים אינטרס אישי עצמאי לשלמות גופו. הנאשם יכול היה
13 להפסיק בכל עת את לחיצתו על ההדק ולמנוע פגיעה בקורבן נוסף.
14 הנאשם איים בטרם ירה מאקדחו כי יהרוג את כל השלושה. על כן
15 איננו מקבלים את עתירת באת כוחו לגזור עליו עונש אחד בגין שתי
16 העבירות. (ראה המבחנים שנקבעו בפסיקה בעניין סעיף 186 לחסד"פ
17 כפי שסוכמו בספרו של י. קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, כרך
18 א', עמ' 1529-1533 וסעיף 14 לפסה"ד ברע"פ 5987/04 פלוני נ' מדינת
19 ישראל פד"י ס(4) 594, 610-612).

20
21 לענין הענישה בריבוי נפגעים נקבע כי

22
23 "ערך חיי האדם וסלידתנו העמוקה ממעשים
24 הפוגעים בו, חייבים למצוא ביטוי מפורש ונפרד גם
25 במסגרת גזירת העונש, הן לעניין מספר העונשים
26 שיש לגזור על הנאשם והן לעניין הצטברותם. אף כי
27 מעשה רצח של אדם בודד הוא כשלעצמו מעשה נפשע

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

- 1 וחמור מאין כמותו, גזירה של אותו עונש על מי שרצח
2 אחד ועל מי שרצח רבים, עלולה להתפרש כהחלשה
3 של משמעות ערך חיי האדם, ואף עלולה לפגוע במידת
4 ההרתעה, שכן, מה יעצור רוצח מלהרבות את
5 קורבנותיו אם בגין הקורבנות הנוספים הוא לא יהיה
6 צפוי לכל תוספת עונש? (ע"פ 1472/91 פופר נ' מ"י
7 פ"ד נא(5), 289, עמ' 296-295).
- 8
9 **12. לקולא שקלנו את הגורמים כדלקמן:**
- 10 א. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והביע צער על התוצאות
11 הקשות של מעשיו, על הטרגדיה שגרם למספר אנשים ומשפחות. אמנם
12 הודאתו נעשתה לאחר שמיעת הראיות ואולם מלכתחילה הוא כפר רק
13 ביסוד הכוונה והודה במעשים ובתוצאותיהם.
- 14
15 ב. הנאשם, כבן 27, נעדר עבר פלילי ונשמעו עדים על אופיו הטוב.
16
17 ג. מבלי לגרוע מחומרת העבירה, הפגיעה הפיסית בנסטיה אינה חמורה.
- 18
19 **13. לאור השיקולים לקולא ולחומרה, אנו גוזרים על הנאשם בגין שתי העבירות**
20 **בהן הורשע את העונשים כדלקמן:**
21
- 22 א. 23 שנות מאסר בפועל החל מיום 3.12.08, מתוכן 18 שנה בגין הריגת
23 המנוח ו- 5 שנים בגין הניסיון להריגת נסטיה.

בית המשפט המחוזי מרכז

30 נובמבר 2009

תפ"ח 5199-12-08 מדינת ישראל נ'
ראוסברג(עציר)

1

2 ב. שנה מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר,

3

עבירת אלימות כלפי גוף.

4

5 הודעה לנאשם זכותו לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

6

7

8

ניתן והודע היום י"ג כסלו תש"ע, 30/11/2009 במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

9

רוח לורד, שופטת

ד"ר אחיקם סטולר, שופט

א.א.

רוח לורד, שופטת

ד"ר אחיקם סטולר, שופט

אברהם טל, שופט - סגן נשיא
אב"ד

10

11

12

13

14

הוקלד על ידי: ליאת בוסני